

A $\frac{20}{3,2}$

ГЛАСНИК
СРПСКЕ АКАДЕМИЈЕ НАУКА

Књ. III св. 2

БЕОГРАД
1951

менти и структурална страна, као и склоп реченица српскога језика, а само је речник специфичан.

2) Испитивањима у средњој Босни аутор је поставио као циљ да попуни дијалектолошки материјал из својих ранијих теренских проучавања. Аутор је испитивао говор града Јајца, проширујући испитивања и на неколико оближњих села. Затим је прошао села у долини Пливе и задржао се у Језеру и Шипову, где је констатовао утицај јекавског говора православних Срба из Јање. — Други правац теренског прикупљања нове грађе односио се на десну страну слива Врбаса, од Днолуке до падина Влашића, управо до Власенице, границе где нестаје јекавски говор и попуњен је ранији материјал из Помдилачја и околних села. Иако у новој грађи коју је аутор прикупио нема елемената који би мењали слику икавског говора долине Врбаса, како је приказано у Дијалектолошком зборнику књ. III (О становништву и говору Јајца и околине), ипак извесна факта не само да значајно допуњавају тај прилог и осталу необјављену грађу него је прецизирају и закључке проширују. Тако је једна од најзначајнијих појава, ј место **ђ**, поткрепљена новим примерима, од којих је најзначајнији **ограја** у смислу „ограда“ и „забран“ и то од Днолуке до Добретића и Корићана, негде пак „гробље“.

Нове примесе екавизама, нарочито у Јајцу, треба објаснити утицајем школе, а по селима та појава треба да се схвати као доста слаб траг језичког супстрата многих јекаваца, појединачно досељаваних у току деветнаестог века, и који су постепено асимиловани и изједначени скоро потпуно са старијим слојем католичког икавског становништва.

Речник овога говора има много елемената који ће бити корисни за грађу Института.

3. Д-р Радосав Бошковић, члан Научног савета и асистент Иван Поповић: **Испитивање штокавских говора Јужне Истре** (16 XI 1951). — Од икавских места посећена су: Премантура, Винкуран, Винтијан, Бањоле, Валдебек, Помер, Медулин, Лижњан, Шикићи, Шкатари, Јадрешки, Валтура, Мунтић, Лоборика и Штињан. У свима њима говори се штокавски; најчистији штокавски тип претставља премантурска група (Премантура, Бањоле, Винтијан, Винкуран, Валдебек). Године 1952 треба да се наставе испитивања ових штокавских икавских говора даље на северу.

Поред ових говора испитан је и црногорски јекавски говор у Пероји; он претставља један архаичнији црногорски тип (са акц. *вѣно*, *глава* итд.).

Детаљан рад о овим испитивањима испитивачи ће објавити чим прикупљени материјал буде обрађен.

486.1/2-